

Νόμιμοι οι πόλεμοι, νόμιμα τα υπερκέρδη, νόμιμο το έγκλημα στα Τέμπη, παράνομες μόνο οι απεργίες! Δε θα υποταχτούμε!

Στις 20 Νοέμβρη απεργούμε! Πανεργατική 24ωρη απεργία

Αγώνας για ψωμί, δημόσια παιδεία και υγεία, ειρήνη και ελευθερία!

*...γιατί νομίζω πως θα' ρθει η στιγμή που δεν θα αντέξω
και θα ξεσπάσω και δεν θα φοβηθώ και θα ελπίζω...*

Στις 20 Νοέμβρη βγαίνουμε ξανά στον δρόμο διεκδικώντας ζωή και δουλειά με αξιοπρέπεια, για δημόσια υγεία και παιδεία, για ειρήνη και αλληλεγγύη. Οι εκπαιδευτικοί που αγωνιζόμαστε ενάντια στην αξιολόγηση, την κατηγοριοποίηση, τον ανταγωνισμό και τον αυταρχισμό, που παλεύουμε για δημόσια δωρεάν παιδεία για όλα τα παιδιά, παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία μέσα στα σχολεία, για μισθούς και συντάξεις, ενώνουμε τη φωνή και τις διεκδικήσεις μας με τους εργαζόμενους σε όλους τους τομείς. Για να αποτελέσουμε τον πραγματικό αντίπαλο απέναντι στην επίθεση κυβέρνησης και κεφαλαίου, για να χάσουν από τα κέρδη τους οι επιχειρήσεις και να κερδίσουν οι ζωές μας!

«Η οικονομία προχωράει», οι ζωές μας διαλύονται

Η πολιτική της βαριάς λιτότητας στους μισθούς συνεχίζεται! Η νέα γενιά των εκπαιδευτικών βιώνει πολύχρονη ελαστική εργασία με λειψά δικαιώματα, υπηρετούν κατά κανόνα μακριά από τον τόπο μόνιμης κατοικίας συντηρώντας με μισθούς ντροπής των 776€ πολλές φορές δύο σπίτια με διπλά νοίκια και λογαριασμούς, το 1/3 αγκομαχά σε ηλικίες που έπρεπε ήδη να είναι στη σύνταξη και οι υπόλοιποι βλέπουν το μισθό να εξαφανίζεται πολύ πριν κλείσει ο μήνας!

Η κυβέρνηση ενόψει της κατάθεσης του προϋπολογισμού για το 2025 προχώρησε σε συμφωνία για το μεσοπρόθεσμο με την ΕΕ στη βάση του συμφώνου σταθερότητας με στόχο να ξεπληρώνεται το δυσβάσταχτο χρέος και προγραμματίσει νέα δεινά για τους εργαζόμενους με τα πρωτογενή πλεονάσματα του 2,6% κάθε χρόνο για την επόμενη τριετία. Στα πλαίσια αυτών των μνημονιακών - αντιλαϊκών δεσμεύσεων, οι δήθεν αυξήσεις - φιλοδώρημα που ανακοίνωσε ο πρωθυπουργός στη ΔΕΘ για τους δημόσιους υπαλλήλους (οι οποίες αντιστοιχούν τον Απρίλιο του 2025 σε 20 € μεικτά, 12 € καθαρά, το 2026 σε 40 € μεικτά, 24 ευρώ καθαρά και το 2027 σε 40 € μεικτά, 24 € καθαρά!), θα είναι και οι τελευταίες καθώς όλα υποτάσσονται στους νέους δημοσιονομικούς κανόνες της ΕΕ και αποκλείεται η επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού στο δημόσιο.

Την ίδια στιγμή ένας εργάτης σκοτώνεται κάθε τρεις μέρες για τα κέρδη αφεντικών και κεφαλαίου, που κάνουν κυριολεκτικά πάρτι πάνω στις πλάτες του κόσμου της εργασίας. Το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή εργασία, το δικαίωμα στην εκπαίδευση, την υγεία, τη στέγη, όλα αυτά αναιρούνται μέρα με τη μέρα, ενώ η ακρίβεια οδηγεί τη συντριπτική πλειονότητα της κοινωνίας στη φτώχεια με μισθούς παγωμένους για πάνω από 16 χρόνια, ενώ δημόσια αγαθά καταρρέουν και ιδιωτικοποιούνται. Οι πρόσφατες απεργίες στην εκπαίδευση, την υγεία, τα λιμάνια, τα ξενοδοχεία και τις κατασκευές, οι κινητοποιήσεις των ντελιβεράδων και των εποχικών πυροσβεστών θέτουν επί τάπητος τις εργατικές διεκδικήσεις για μισθούς, συλλογικές συμβάσεις, για τον χρόνο και τις συνθήκες εργασίας απέναντι σε ένα ασφυκτικό πλαίσιο όπου τα νομοσχέδια Χατζηδάκη -Γεωργιάδη έρχονται να λύσουν τα χέρια της

εργοδοσίας και να επιβάλουν την θήμερη εργασία, τις υπερωρίες, την ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας, τη διάλυση όλων όσων έχουν κατακτηθεί με αγώνες.

Στον αντίποδα κυβέρνηση και ΕΕ προετοιμάζουν την «οικονομία πολέμου», με αύξηση των στρατιωτικών δαπανών και μείωση – προφανώς – των κοινωνικών παροχών. Ούτε λόγος για αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις ή για επαναφορά τους στα προ κρίσης επίπεδα! Η κυβέρνηση αυξάνει συνεχώς τους εξοπλισμούς, συμμετέχει στα σχέδια του ΝΑΤΟ, εμπλέκοντας την Ελλάδα στον πόλεμο στην Ουκρανία και τη σφαγή του Παλαιστινιακού λαού. Αντί για φθηνά σπίτια, φθηνό ρεύμα, επιδότηση ενοικίου και συγκοινωνιακών μετακινήσεων, επαρκή και στελεχωμένα σχολεία και νοσοκομεία έχουμε δαπάνες των 16 δις για το ΝΑΤΟ και «απρόσμενα κέρδη» 10 δις των μεγαλοεπιχειρηματιών της ενέργειας!

Οι εκπαιδευτικοί και τα παιδιά φωνάζουν και ζωγραφίζουν: Λευτεριά στην Παλαιστίνη!

Στο σχολείο που θέλουν να επιβάλουν η κυβέρνηση και το ΥΠΑΙΘΑ με τις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ και της ΕΕ και όσοι υλοποιούν την πολιτική τους επιδιώκεται να ποινικοποιηθεί η παιδαγωγική ελευθερία, να φιμώνεται κάθε αντίθετη φωνή, να κρίνεται ως παράνομος ο αγώνας για τα εργασιακά μας δικαιώματα και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Δεν χωρά στο σχολείο της αγοράς η ελευθερία της έκφρασης των εκπαιδευτικών και των μαθητών/τριών, γύρω από τα σοβαρά κοινωνικά ζητήματα που βιώνουμε και εμείς και τα παιδιά. Όπως δε χωρούν οι τέχνες! Την ίδια στιγμή όμως οι εκπαιδευτικοί διδάσκουν την ειρήνη, την ανθρωπιά, την ελευθερία, τους αγώνες, αυτούς που έγιναν και αυτούς που είναι να 'ρθουν. Και διώκονται γι' αυτό, γιατί υπερασπίζονται μέσα και έξω από την τάξη, με επίγνωση του κοινωνικού τους ρόλου, έναν κόσμο πιο δίκαιο, ειρηνικό αντιφασιστικό και ανθρωπινό.

Η «νέα εποχή» του δημόσιου σχολείου: αξιολόγηση, ιδιωτικοποίηση, πειθάρχηση

Η εκπαίδευση λειτουργεί κι αυτή στα πλαίσια περικοπών και υποβάθμισης, με κλείσιμο και συγχωνεύσεις τμημάτων, με προσλήψεις-κοροϊδία, ειδικά για τους μαθητές με αναπηρία ή και ειδικές εκπαιδευτικές και μαθησιακές ανάγκες, με νομοσχέδια επί νομοσχεδίων που ιδιωτικοποιούν σταδιακά πλευρές της εκπαίδευσης, ενώ ταυτόχρονα δημιουργούν ένα όλο και πιο κατηγοριοποιημένο και αυταρχικό πλαίσιο λειτουργίας.

Με ομοβροντία μέτρων και κεντρική αιχμή την αξιολόγηση βαθαίνει η σκληρή αντιεκπαιδευτική πολιτική. Επιδιώκεται η επιβολή του αντιδραστικού σχεδίου εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης της δημόσιας εκπαίδευσης, μιας εκπαίδευσης που θα συρρικνώνεται, θα υπολειτουργεί, θα μετατρέπεται σε εμπόρευμα, δημιουργώντας κατηγοριοποιημένα σχολεία και ορθώνοντας μεγαλύτερους φραγμούς στα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων: Γονεϊκή επιλογή σχολείου, σχολείο εξεταστικό κάτεργο μόνο για όσους μπορούν “από τη φύση τους”, “εξορθολογισμός” ή αλλιώς ξεδιάλεγμα στη διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού, τράπεζα θεμάτων και ΕΒΕ, εθνικό απολυτήριο, ψηφιακό σχολείο, ΑΣΕΠ, προσοντολόγιο και επιβολή της ελαστικής εργασίας. Σε αυτό το πλαίσιο οι απειλές και τα πειθαρχικά, η πειθάρχηση και ο καταναγκασμός αποτελούν συστατικά στοιχεία του «νέου» σχολείου.

Δεν θα υποταχθούμε

Υπουργείο Παιδείας και Διοίκηση τέσσερα χρόνια δεν κατάφεραν να επιβάλουν την αξιολόγηση. Για αυτό και καταφεύγουν στην τρομοκρατία, ανοίγοντας μια βιομηχανία διώξεων: πειθαρχικά σε απεργούς, πειθαρχικά σε εκπαιδευτικούς για τη συνδικαλιστική τους δράση, πειθαρχικά για ένα αντιπολεμικό πανό, απειλή πειθαρχικών για τα πάντα, σε μια πρωτόγνωρη συνθήκη στα μεταπολιτευτικά χρόνια. Αυτή επιδιώκουν να είναι η νέα «κανονικότητα» και καθημερινότητα στα σχολεία, αυτό είναι το είδος των εργαζομένων που επιθυμεί κεφάλαιο και κράτος και που προσπαθεί να επιβάλει η κυβέρνηση και το υπουργείο: σκυφτοί, εξουθενωμένοι, διαρκώς υπόλογοι, μόνιμα «ευέλικοι».

Τη στιγμή που ο μισθός δεν αρκεί για να βγει ο μήνας, οι εργαζόμενοι έρχονται αντιμέτωποι με την εργοδοτική αυθαιρεσία και τρομοκρατία. Η καταστολή των αγώνων και οι διώξεις αγωνιστών και

σωματείων βρίσκεται στην προτεραιότητα της κυβέρνησης σύμφωνα με τους νόμους Χατζηδάκη και Γεωργιάδη. Τα ΜΑΤ και η αστυνομία βρίσκονται απέναντι σε κάθε εργατικό και κοινωνικό/ταξικό αγώνα. Στόχος, η καταστολή του εργατικού κινήματος για να εγκαθιδρυθεί μια σιωπή που μυρίζει θάνατο.

Τίποτα δεν μας χαρίστηκε, δεν τους χαρίζουμε τίποτα

Δεν μας ταιριάζει αυτή η σιωπή. Ό,τι κατακτήθηκε, κατακτήθηκε με αγώνες, μόνο με αγώνες στα χέρια των ίδιων των εργαζόμενων, με πολύμορφες και αποφασιστικές μορφές δράσης και γενίκευση του αγώνα. Απαιτείται ένα αγωνιστικό σχέδιο του εκπαιδευτικού και γενικότερα του εργατικού κινήματος που θα συμβάλλει αποφασιστικά στον αγώνα για την ανατροπή της επίθεσης, θα συνεισφέρει στην ορμητική επανεμφάνιση του λαϊκού παράγοντα που αποτελεί όρο για τη νίκη των διεκδικήσεων μας.

Απέναντι, στην επετειακή διαμαρτυρία του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού των πλειοψηφιών σε ΔΟΕ-ΟΛΜΕ-ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, απεργίες λήξης της μάχης ενάντια στην αξιολόγηση, που επιδιώκουν οι δυνάμεις του κρατικού κυβερνητικού συνδικαλισμού της συναίνεσης και της υποταγής των ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ, παρατάξεις οι οποίες συστηματικά μπλοκάρουν, ως πλειοψηφία, αγωνιστικές αποφάσεις στο ΔΣ της ΔΟΕ και με τον έναν ή τον άλλον τρόπο υπονομεύουν τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση και αφήνουν ακάλυπτους/ες ακόμη και συναδέλφους/ισσες που διώκονται για το παιδαγωγικό τους έργο – με δική τους ευθύνη η ΔΟΕ δεν έβγαλε σειρά ανακοινώσεων στήριξης όπως για τους καθαιρεμένους συναδέλφους, ούτε για τη διωκόμενη δασκάλα του 3^{ου} Δημ. Σχ. Ταύρου και πολλές άλλες. Από την άλλη πλευρά, η γραμμή της ΑΣΕ/ΠΑΜΕ μέσα από καθυστερήσεις και έλλειψη εμπιστοσύνης στο κίνημα, παραμένει δέσμια της αυταπάτης για τη «ΔΟΕ που άλλαξε ρότα», αποφεύγει την αγωνιστική συμπόρευση στη βάση και καταλήγει σε κοινοβουλευτικές επερωτήσεις αποφεύγοντας τη σύγκρουση με τις δυνάμεις της υποταγής στην κυβερνητική πολιτική.

Το εκπαιδευτικό κίνημα θα υπερασπιστεί τις/τους μαθητές/τριές μας, τα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα και το δικαίωμα της απεργίας, την παιδαγωγική ελευθερία απέναντι στην υποταγή και την ιεραρχία, με ανατρεπτικούς αγώνες ικανούς να μπλοκάρουν και με οδηγό δράσης, το ενιαίο 12χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο και 2χρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση.

Παλεύουμε ενάντια στο σφαγείο της αξιολόγησης και των συμπτύξεων, ενάντια στο σχολείο της αγοράς και της πειθάρχησης, για μισθούς, συντάξεις, δικαιώματα, για ακώλυτη μονιμοποίηση όλων των νεοδιοριστών, για μαζικούς, μόνιμους διορισμούς αποκλειστικά με βάση πτυχίο και προϋπηρεσία. Υπερασπιζόμαστε το δημόσιο δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά, υπερασπιζόμαστε κάθε έναν συνάδελφο και κάθε μία συναδέλφισσα απέναντι στο κράτος και τη διοίκηση. Οι συλλογικές μας διεκδικήσεις, οι απεργιακοί αγώνες, τα σωματεία με αυτοοργάνωση και ταξική αλληλεγγύη να γίνουν ανάχωμα στην προσπάθεια ποινικοποίησης της απεργίας και απολιτικοποίησης των εργασιακών χώρων.

Τα πρωτοβάθμια σωματεία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα να πάρουν την απεργία της 20ής Νοέμβρη στα χέρια τους! Συμμετέχουμε μαζικά στην απεργία, κλείνουμε τα σχολεία μας στις 20/11!